

Българска Олимпиада

св най-весела награда
изъ новоосвободенитѣ земи

„Стой, камилке!“ А пъкъ тя лекичко се пообърна и на Гоша тъй отвърна: „Азъ ти зная хитростята: Нѣма хлѣбъ, а тукъ копаятъ вжглища по тѣзъ мѣста. Сигуръ съ вжглища желаетъ да напълнишь тозъ вагонъ. Ала азъ съмъ хитъръ конь, знамъ да скачамъ хопъ, хопъ, хопъ.“ И препусна тя въ галопъ. Чакъ въвъ Радомиръ се спрѣ. На площада се отбиха, хапнаха, а пъкъ нея съ кофа боза напоиха. И презъ Дупница, по Струма, съ този веселъ влакъ безъ димъ презъ Разлога чакъ въвъ Банско тѣ се спрѣха подъ Пиринъ. Тамъ прекараха нощта, вечъ ще тръгватъ сутринъта, но камилата я нѣма. Тѣ въ тревога сж голѣма. Ала ето я пристига и муцуна гордо вдига. „Ахъ, камилке, де бѣ ти, тази нощъ кжде ходи?“ Тя къмъ Пиринъ се обърна и на Гоша тъй отвърна: „Гошо, Гошо, погледни тѣзи чудни планини. Отъ едно овчарско куче Елинъ-врѣхъ е тамъ, научихъ. Та затуй се поотбихъ, тази нощъ го посетихъ. Тамъ е славно, въздухъ чистъ, азъ съмъ истински туристъ.“

— Ехъ, камилке, що не каза, съ

тебе бихъ дошелъ и азъ, вече съ тебъ съмъ всѣки часъ.

И по Места бързо — хопъ, тѣ пристигатъ въ Неврокопъ. И презъ Драмското поле, подиръ два дни, най-подиръ влѣзоха въвъ градъ Кавала предъ безкрайна водна ширъ. Бѣше ясенъ слънчевъ день. Гошо спрѣ се изуменъ, на камилата застана, съ погледъ чудний брѣгъ обхвана и извика: „Слънчевъ край, слънчева Кавала, тукъ Бѣлото море отъ югъ съ вѣкове до днесъ така въвъ нозетѣ ти сияй. Нашъ е, нашъ е пакъ брѣга, бѣломорския ни брѣгъ! Тука Симеоновъ кракъ е владѣлъ и днеска пакъ стѣпва български юнакъ!“

Щомъ въвъ този градъ се спрѣха, бързо мѣсто си избраха. Настаниха се добре, тъй че да имъ се открива безпредѣлното море. Гошо всѣки день отива съсъ камилата на плажа. По брѣга безъ отидихъ тича и на слънце се припича. Край морето не забравятъ двама снимки да си правятъ. И на вѣрнитѣ другари двама млади вестникари снимката въвъ вестникъ даватъ тъй по цѣлъ свѣтъ ги прославятъ.

Тѣй минава день следъ день, а отъ славнитѣ бибукци още нѣма